

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Nadejda Toma,
Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocata Pucas Ina în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2022, în cauza penală în privința lui

Simacovici Maxim XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 06.08.2019 până la 29.09.2020;

Instanța de apel de la 12.11.2020 până la 30.03.2022;

Instanța de recurs de la 07.06.2022 până la 19.10.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 29 septembrie 2020, *Simacovici Maxim* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 21 ianuarie 2018 stabilindu-i lui Simacovici Maxim pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei aplicate lui Simacovici Maxim s-a dispus a fi calculat din data de 29 septembrie 2020.

S-a dispus aplicarea în privința lui Simacovici Maxim a măsurii preventive sub formă de arest preventiv.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Didoruc Petru, Gusar Denis, Tataru Vladimir, hotărâre în privința cărora nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Simacovici Maxim la data de 22 iulie 2018, în jurul orei 01:20, acționând intenționat în scop huliganic, aflându-se în loc public, și anume, pe platoul din fața casei tineretului din sat. Rujnița, r-nul Ocnița unde se petrecea discoteca, împreună și de comun acord cu Didoruc Petru, Tataru Vladimir și Gusar Denis, au intrat în conflict cu Bîlba Ghenadie, Iurchin Vladimir, Răcilă Grigore și Adajinic Serghei pe care i-au numit cu cuvinte necenzurate și față de care au aplicat violență fizică.

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale Simacovici Maxim împreună și de comun acord cu Didoruc Petru, Tataru Vladimir și Gusar Denis, acționând prin intenție directă, fără careva motive întemeiate, adoptând un comportament agresiv și demonstrând o lipsă totală de cultură au tulburat grosolan ordinea publică prin lovirea cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului pe Bîlba Ghenadie, Iurchin Vladimir, Răcilă Grigore și Adajinic Serghei. În rezultatul loviturilor enunțate, părților vătămate le-au fost cauzate vătămări corporale.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - *huliganism, încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiunii care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Raducan Irina în numele inculpatului Simacovici Maxim, prin care a solicitat casarea sentinței pe motivul ilegalității acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care Simacovici Maxim să fie achitat, pe motivul lipsei faptei infracționale.

În motivarea apelului a invocat că condamnatul Simacovici Maxim, nici la etapa de urmărire penală și nici în cadrul cercetării judecătorești nu a recunoscut vina, deoarece nu se consideră vinovat de cele incriminate, astfel nu este de acord nici cu sentința emisă de către instanța de judecată, considerând-o drept una neîntemeiată și nelegitimă, deoarece nu au fost luate în calcul motivele invocate de apărare, mai mult ca atât, acestea au fost respinse ca nefondate fiind apreciate critic.

În aceste circumstanțe, partea apărării a menționat că în timpul cercetării judecătorești nu au fost prezentate careva probe exacte ce ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, învinuirea adusă a fost bazată doar pe presupuneri.

Mai mult decât atât, apelantul a subliniat că acuzarea a prezentat evenimentele din data de 21.07.2018, doar din declarațiile exhaustive ale părților vătămate, amintind, că ultimii au recunoscut persoanele bănuite în huliganism doar din pozele

unde sunt prezentate mai multe persoane, iar în timpul cercetării judecătorești nici nu și-au amintit exact care au fost persoanele implicate în conflict, și foarte vag au relatat cele întâmplate. Totodată, cu referire la Simacovici Maxim părțile vătămate au declarat că nu au careva pretenții față de el, deoarece ultimul nu le-a aplicat careva lovituri.

De asemenea, avocatul a indicat că martorii Bereco Maxim și Gorgan Oleg, obiectiv au relatat că inculpatul Simacovici Maxim a fost în acea seară la discoteca din s. Rujnița, însă nu a fost implicat în conflictul iscat în seara de 21.07.2018, pe pragul discotecii, reiterând în acest sens că aceste declarații ale martorilor sunt pertinente, iar fiind coroborate cu alte probe ale cauzei se face dovedită nevinovăția inculpatului.

Totodată, cu referire la individualizarea pedepsei, avocatul a menționat că sunt greșite concluziile primei instanțe și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

A mai indicat că pe întregul parcurs al derulării urmăririi penale, inculpatul a colaborat a dorit să fie efectuate confruntări, însă aceste demersuri au fost respinse, a oferit declarații în cadrul cercetării judecătorești, și a demonstrat întru totul nevinovăția acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2022, a fost admis apelul declarat de către avocatul Raducan Irina în numele inculpatului Simacovici Maxim, casată parțial hotărârea, din oficiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Încasează de la Simacovici Maxim în beneficiul lui Racilă Grigore prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

Încasează de la Simacovici Maxim în beneficiul lui Iurchin Vladimir prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

Termenul pedepsei stabilite lui Simacovici Maxim urmează a fi calculat începând cu data de 30.03.2022 cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării inculpatului în stare de arest de la 29.09.2020 până la 30.03.2022.

În rest, sentința în privința inculpatului Simacovici Maxim a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în cele imputate, vinovăția acestuia a fost confirmată în ședința de judecată prin declarațiile părților vătămate Racila Grigore, Iurchin Vladimir, Adajinic Serghei și Bîlba Ghenadie, a inculpaților depuse în instanța de judecată, martorilor, și probele scrise ale cauzei penale.

Starea de fapt și de drept concordă cu materialele cauzei, fiind confirmate prin probe pertinente, concludente utile și veridice, ce coroborează și se completează în ansamblu, și anume: *declarațiile părții vătămate Racila Grigore (vol. III, f.d.21); declarațiile părții vătămate Iurchin Vladimir (vol. III, f.d.22); declarațiile părții vătămate Adajnic Serghei (vol. III, f.d.24); declarațiile părții vătămate Bîlba Ghenadie (vol. III, f.d.25-26).*

La fel, vina se confirmă și prin declarațiile martorilor, și anume: *martorului Cebanu Ion (vol. III, f.d.27-28); declarațiile martorului Varzan Dan (vol. III, f.d.29-30); declarațiile martorului Berco Maxim (vol. III, f.d.31-32); declarațiile martorului Gorgan Andrei (vol. III, f.d.33).*

Contrar celor invocate de inculpat care pledează nevinovat solicitând achitarea sa, instanța de apel a menționat că în susținerea legalității și corectitudinii soluției adoptate de instanța de fond vin și declarațiile inculpaților, și anume: *inculpatul Tataru Vladimir (vol. III, f.d. 34-35); declarațiile inculpatului Gusar Denis (vol. III, f.d.36); relevante sunt și declarațiile inculpatului Didoruc Petru (vol. III, f.d.37-38); precum și declarațiile inculpatului Simacovici Maxim (vol. III, f.d.39).*

De asemenea, instanța de apel a indicat că vina inculpatului se confirmă și prin probele scrise și materiale ale cauzei cercetate în instanța de fond și suplimentar în cea de apel, și anume: *-proces-verbal din 25.07.2018 de primire a plângerii și proces-verbal din 27.07.2018 privind depistarea infracțiunii ori constatare a bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă cu expunerea circumstanțelor din data de 22.07.2018, acte întocmite în baza plângerii cet. Racila Grigore, Bîlba Ghenadie, Iurchin Vladimir și Adajnic Serghei (vol. I, f.d.8-9); - rapoarte înregistrate la 22.07.2018, privind informația telefonică referitor la adresarea lui Bîlba Ghenadie, Iurchin Vladimir și Racila Grigore, care au fost bătuți de persoane necunoscute în s. Rujnita, r-nul Ocnița la data de 22.07.2018 (vol. I, f.d.13-14); - proces-verbal din 22.07.2018 de primire a plângerii de la Racila Grigorii, prin care a solicitat organelor de politie să ia măsuri cu 3 persoane necunoscute, care la data de 22.07.2018 aproximativ la ora 01:20, l-au bătut cu pumnii și picioarele peste tot corpul în centrul s. Grinăuți-Moldova, r-nul Ocnița (vol. I, f.d.15); -comunicare telefonică din 22.07.2018 (vol. I, f.d.16); -raportul ofițerului operativ Oboroc R. (vol. I, f.d.21-22); - cererea și ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant legal din 10.12.2018 a părții vătămate minore Bîlba Ghenadie (vol. I, f.d.86-88); - ordonanța din 10.12.2018 de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Bîlba Ghenadie (vol. I, f.d.90); -proces-verbal din 10.12.20 de ridicare de la Bîlba Ghenadie a 4 file de hârtie A-4 pe care sunt imprimare câte o fotografie a mai multor persoane (vol. I, f.d.98-102); - proces-verbal din 10.12.2018 de examinare a obiectului-4 file de hârtie A-4 pe care sunt imprimare câte o fotografie a mai multor persoane (vol. I, f.d.103); -cererea și ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Iurchin Vladimir (vol. I, f.d.104-108); -cererea și ordonanța din 11.12.2018 de recunoaștere în calitate de parte*

vătămată a lui Racila Grigore (vol. I, f.d.112-113); -proces-verbal de cercetare la fata locului din 05.12.2018, prin care a fost cercetată clădirea disco-clubului ÎI "Cebanu Ion" precum și adiacentul acestuia amplasate în s. Rujnita, r-nul Ocnița (vol. I, f.d.129-130); -raportul de expertiză judiciară nr. 201819P0797 din 10.12.2018 în privința lui Racila Grigore, conform concluziei urmând că: la cet. Racila Grigore, 25 ani lipsa dinților 1-2 la maxila și mandibulă, al 4-lea la maxila pe dreapta, se califică ca vătămare corporală ușoară după criteriul incapacității permanente și neînsemnate de muncă. De apreciat prin ce metodă și cu ce tip de obiect au fost înlăturați dinții, de asemenea timpul și circumstanțele cazului nu este posibil (vol. I, f.d.205); - raportul de expertiză nr. 201919D0076 din 10.10.2019 în privința lui Iurchin, unde potrivit concluziei s-a reținut: la cet. Iurchin V.P., 32 de ani, edemul și echimoza la față, comoția cerebrală, fractura oaselor nazale au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglare a sănătății de scurtă durată (vol. I, f.d. 206); - raportul de expertiză nr. 201919D0077 din 10.06.2019 în privința lui Bîlba Ghenadie, prin care s-a concluzionat: la cet. Bîlba Ghenadie, 18 ani, echimozele la față și urechi, comoția cerebrală au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată (vol. I, f.d.207).

Instanța de apel a respins ca fiind nefondat argumentul apărării precum că instanța de fond nu a analizat amplu și minuțios circumstanțele reale ale cauzei, precum și că nu a luat în considerație motivele invocate de apărare, acestea fiind respinse și apreciate critic, or, conform unei analize atât a probatoriului acumulat și administrat la caz se denotă că acestea au fost examinate și în conformitate cu circumstanțele de fapt și de drept a fost emisă soluția pe caz, probele coroborând între ele, poziția apărării fiind apreciată ca un dezacord cu sentința pronunțată în detrimentul inculpaților.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic poziția apărării precum că nu au fost prezentate probe exacte ce ar dovedi vinovăția inculpaților și că la emiterea soluției pe caz, instanța de fond s-ar fi bazat doar pe declarațiile „exhaustive” ale părților vătămate, or, vina acestora, după cum s-a menționat supra, a fost demonstrată prin totalitatea probelor cauzei penale.

În acest sens, instanța de apel a reținut conform declarațiilor martorului Gorgan Andrei, urmează că în seara conflictului i-a văzut pe cunoscuții din or. Ocnița, Tataru Vladimir și Simacovici Maxim. La fel, conform recunoașterii persoanei după fotografie, partea vătămată Bîlba Ghenadie a explicat că persoana sub nr.4 se numește Simac Maxim, care în timp ce el se afla la pământ, l-a lovit cu o sticlă în regiunea capului. Sub nr.5 și nr.6 sunt persoanele care se aflau la fața locului,

însă nu-și amintește ca acestea să-l fi lovit. Persoana sub nr. 7 se afla acolo și l-a lovit cu pumnul în regiunea capului, având în mână un obiect, asemănător cu un pumnal. În calitate de șofer la automobilul de model „Wolkswagen T-4” era persoana sub nr. 8, iar persoana sub nr.9 în timpul conflictului era prezent, îmblând cu o sticlă în mână, dar nu l-a lovit (vol. I, f.d.103).

Tot aici, instanța de apel a menționat că, deși Simacovici Maxim nu recunoaște vina, indicând că nu a participat la comiterea infracțiunii și nu i-a văzut în acea seară pe Didoruc Petru și Tataru Vladimir, totuși, conform declarațiilor inculpatului Didoruc Petru, urmează că după conflict, el cu Tataru Vladimir și Gusar Denis s-au urcat în automobil pe bancheta din spate, iar Simacovici Maxim pe cea din față, declarații confirmate și prin declarațiile părții vătămate Bîlba Ghenadie, care a indicat că în timpul bătăii erau prezenți Didoruc Petru, Tataru Vladimir și Simacovici Maxim.

Totodată, conform declarațiilor părții vătămate Adajnic Serghei, s-a constatat că în timpul conflictului a văzut cum din automobilele care erau parcate în drum, au ieșit mai multe persoane, care s-au implicat în conflict în apărarea persoanelor necunoscute și se îndreptau spre pragul clădirii unde se afla și el și au atacat persoanele aflate acolo, inclusiv și pe el. După ce bătăia s-a sfârșit, băieții necunoscuți, care au ieșit din automobil strigau „*Ocnița și să știti ce înseamnă Ocnița*”, iar faptul că și Simacovici Maxim a venit din or. Ocnița se confirmă prin declarațiile inculpatului Gusar Denis citate supra, conform cărora urmează că în ziua conflictului se afla împreună cu Simacovici Maxim în barul „Vivat” din or. Ocnița. Aproximativ la orele 22:00 a fost apelat de către Didoruc Petru, care l-a rugat să vină după el în sat. Rujnița, r-nul Ocnița. După care, ieșind din incinta barului afară, a observat un cunoscut care era cu automobilul și l-a rugat să se deplaseze în sat. Rujnița și ultimul a dat acordul. Iar conform declarațiilor martorilor și părților vătămate, s-a confirmat că toți care au venit cu automobilele au participat la conflictul care a avut loc.

Cu referire la alegațiile apărării precum că procedura de recunoaștere a persoanei a fost viciată, prin faptul că a fost făcută după poze și nu cu prezența fizică a persoanelor, instanța de apel a indicat că acest fapt nu duce la nulitatea absolută a acesteia, totodată pe parcursul urmăririi penale, nu au fost făcute careva obiecții în acest sens, precum și vinovăția inculpaților se demonstrează nu doar prin proba dată, ci prin întreg cumulul de probe ale cauzei penale.

Referitor la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de faptul că Simacovici Maxim la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (vol. I, f.d.217, 218), de faptul că prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 21.01.2018 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzută de

art. 152 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, fiind dispusă neexecutarea pedepsei închisorii pe un termen de 3 ani, și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, pedeapsa amenzii executată (vol. II, f.d.240), astfel a săvârșit infracțiunea în termenul de probă, totodată potrivit cazierului contravențional a fost sancționat de nenumărate ori pentru huliganism nu prea grav și alte contravenții (vol. II, f.d.241-242), atestându-se că acesta este predispus la comiterea faptelor ilicite, reținându-se că inculpatul nu a făcut concluziile corespunzătoare și nu a pășit pe calea corijării, la fel nu are persoane la întreținere, nu este încadrat în câmpul muncii.

De asemenea relevant la caz s-a reținut și lipsa circumstanțelor ce atenuază răspunderea penală a inculpatului Simacovici Maxim conform art. 76 Cod penal, precum și lipsa circumstanțelor ce agravează răspunderea penală a inculpatului conform art. 77 Cod penal.

Astfel, cu referire la aplicarea pedepsei inculpatului Simacovici Maxim, instanța de apel a stabilit că prima instanță luând în considerație personalitatea inculpatului și criteriile enumerate supra, i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, legală și individualizată corect sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, totodată just fiind stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a admis apelurile cu casarea parțială a sentinței în latura civilă, ținând cont de prevederile art. 411 Cod de procedură penală, inclusiv, în privința inculpaților Gusar Denis și Tataru Vladimir din următoarele considerente.

În acest sens, instanța de apel a arătat că, conform art. 225 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. Conform prevederilor art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea quantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Conform prevederilor art. 220 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, (1) Acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod: (2) Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea

reglementări. Conform art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Conform art. 1422 alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Totodată, conform art. 1423 alin. (1), (2) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Așadar, instanța de apel a conchis că deși prima instanță just a constatat necesitatea încasării prejudiciului moral, totuși neîntemeiat l-a încasat în mod solidar de la inculpatii Gusar Denis, Didoruc Petru, Tataru Vladimir și Simacovici Maxim, or, acesta urmează a fi încasat separat de la fiecare inculpat în dependentă de acțiunile fiecăruia la cauzarea suferințelor părților vătămate Racilă Grigore, Iurchin Vladimir și Bîlba Ghenadie.

În aceste circumstanțe, instanța de apel ținând cont de nivelul (gradul) suportării de către părțile vătămate Racilă Grigore, Iurchin Vladimir și Bîlba Ghenadie a suferințelor fizice și psihice în rezultatul infracțiunii, celor din urmă, fiindu-le creată o suferință și durere fizică, precum și stare de tensiune psihică pe o perioadă de timp, dar și de faptul că, condamnarea inculpaților în sine constituie la fel, o satisfacție echitabilă pentru părțile vătămate, a dispus încasarea cu titlu de prejudiciu moral suma a câte 250 (două sute cincizeci) lei de la fiecare inculpat în beneficiul fiecărei părți vătămate, considerând că aceasta este o sumă reală și corespunde faptelor comise, care compensează consecințele negative ale prejudiciului suportat de aceasta.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Simacovici Maxim, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate, apărarea invocă argumente similare celor indicate în cererea de apel, menționând dezacordul cu aprecierea probelor dată de către instanțele ierarhic inferioare.

Mai mult, avocatul Pucas Ina indică că atât sentința primei instanțe, cât și decizia instanței de apel sunt bazate doar pe presupuneri, or, probele administrate în respectiva cauză penală și apreciate de instanțe ca doveditoare a vinovăției inculpatului sunt contradictorii.

În aceste circumstanțe, partea apărării remarcă că vinovăția inculpatului în cele imputate prin rechizitoriu nu au fost demonstrată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurenta Pucas Ina care a declarat recurs ordinar în numele inculpatului Simacovici Maxim a invocat în susținerea solicitărilor sale în calitate de temeuri de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivaarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței* (pct. 6) și *nu au fost întrunite elementele infracțiunii impute* (pct. 8).

Colegiul penal menționează că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute

prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțata asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră că alegațiile apărării în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 4.1 din prezenta decizie, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind menținerea sentinței fără modificări în partea condamnării inculpatului prin care ultimul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunilor în baza cărora a fost condamnat, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

Mai mult decât atât, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurenta este în competența și prerogativa legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

În continuare, referitor la alegația apărării ce ține de faptul că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, Colegiul penal explică că prin sintagma de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea*), pe când în cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Instanța de recurs ordinar reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea de către acesta a infracțiunii imputate săvârșite în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reaminti recurentului că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, s-a statuat că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Respectiv, având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, după cum afirmă avocatul, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanțe și materialele dosarului deferit judecății.

Pentru aceste motive, Colegiul penal reiterează că la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-

419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de către avocata Pucas Ina în numele inculpatului.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocata Pucas Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2022, în cauza penală privindu-l pe *Simacovici Maxim XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 noiembrie 2022**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan